

community

The New Apostolic Church around the world

01/2026/LT

Nenusigąsk, vien tikėk!

Leidyklos skiltis
Nenusigąsk, vien tikėk!

Pamaldos
Penki žingsniai iki
baigiamosios šventės

Doktrina
Kur šiandien dar galima
patirti Jėzų Kristų

Kai pats Dievas sako
„sudie“

New Apostolic Church
International

Nenusigąsk, vien tikėk!

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Mieli broliai ir seserys,

2026-ą metų šūkis – Jėzaus žodžiai: „Nenusigąsk, vien tikėk!“

Mes gyvename pasaulyje, kuris mums meta iššūkius: konfliktai ir griežtas tonas visuomenėje, daugybė balsų, kuriuose Dievas beveik neminimas.

Baimei gali būti lengva diktuoti mūsų veiksmus – ji skaldo, kelia nerimą ir veda prie klausimo: kaip bus toliau?

Jėzus kviečia mus juo pasitikėti: „Vien tikėk.“ Jo žodis ir meilė veda mūsų mintis bei veiksmus – o ne netikrumas ar nerimas. Visuose dalykuose, kurie pasitaiko mūsų kelyje, galime būti tikri: Dievas veikia – pačiame mūsų kasdienio gyvenimo įkarštyje. Jis ruošia mums ateitį savo šlovėje.

Tvirtas tikėjimas mus stiprina. Skirkime laiko savo tikėjimo išpažinimo analizavimui. Leiskime jo turiniui mus formuoti. Tai padės mums įveikti baimes ir ramiai bei santūriai pasitikti pavojus.

Taip galėsime pasitikti naujus metus su pasitikėjimu, didesniu už tai, kas mus neramina.

Nenusigąsk!

Jean-Luc Schneider

Penki žingsniai iki baigiamosios šventės

Nuotraukos: Pietryčių Kongo Demokratinės Respublikos NAB

2025 m. liepos 27 d., sekmadienį, vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider laikė pamaldas Mbuidžyje-Maiyje, Pietryčių Kongo Demokratinėje Respublikoje.

Apreiškimas Jonui 19, 7:

*Džiūgaukime ir linksminkimės,
ir duokime jam garbę! Nes
prisiartino Avinėlio vestuvės ir
jo nuotaka pasirengusi.*

Mylimi broliai ir seserys, šis sekmadienis ypatingas – jums ir man. Ilgai laukėme, kada vėl pamatysime vieni kitus. Iš visos širdies dėkoju Dievui, kad leido man vėl jus visus pamatyti, mano broliai ir seserys, čia ir visoje šalyje. Džiaugsmas didžiulis, nes galime susitikti su tiek daug jūsų. Čia, Mbuidžyje-Maiyje, mūsų susirinko daugybė. Tačiau mūsų susibūrimo priežastis išlieka ta pati kaip ir kiekvieną sekmadienį: esame čia, nes esame krikščionys.

Sekmadienį mes švenčiame. Meldžiamės, giedame, klausomės pamokslo, priimame Šventąją Vakarienę ir nuodėmių atleidimą. Svarbiausia, kad švenčiame Jėzaus Kristaus prisikėlimą. Sekmadienis mums primena: Jėzus gyvena. Jis nugalėjo mirtį ir piktąjį. Šis žinojimas suteikia mums stiprybės ir vilties. Švęsdami jo prisikėlimą,

ruošiamės savajam prisikėlimui. Nes Jėzus pažadėjo sugrįžti ir pasiimti savo nuotaką. Todėl susirenkame paruošti savo sielas jo atėjimui. Būtent apie tai ir kalbama mūsų Biblijos Žodyje: apie Avinėlio vestuvių puotą.

Kai Biblijoje kalbama apie ryšį, jungiantį žmones su Dievu, dažnai vartojamas poros įvaizdis. Senajame Testamente Izraelio tauta pristatoma kaip Viešpaties išrinkta nuotaka. Dievas yra vyras, kuris lieka ištikimas sandomai, kurią sudarė su savo žmona, net kai ji jam neištikima. Naujajame Testamente Jėzus perima šį įvaizdį: jis yra Jaunikis, jo bažnyčia – nuotaka. Kas seka juo ir lieka ištikimas, tas priklauso jo nuotakai. Juos vienijantis ryšys yra meilė. O kai Jėzus vadinamas „Avinėliu“, tai primena, kad jis taip mylėjo savuosius, jog buvo pasirengęs už juos mirti, būti paaukotas. Pats Jėzus sako: jo nuotaka yra tie, kurie myli Dievą visa širdimi, visa siela ir visu protu.

Vestuvės simbolizuoja pirmąjį prisikėlimą. Išrinktieji stos į tobulą bendrystę su Kristumi. Jie bus kartu amžinai ir bus tobulai vieningi su juo. Ši vienybė yra daugiau nei dviejų žmonių, kurie susituokia, nes Šventajame Rašte sakoma: „Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas“ (Mato 19, 6). Jėzus ir jo nuotaka bus ne tik amžinai kartu, bet ir tobulai

vieningi, tos pačios prigimtys; jie visi turės prisikėlusį kūną. Štai kodėl taip svarbu, kad taptume panašūs į Jėzų; kitaip negalėsime priklausyti jo nuotakai, negalėsime turėti amžinos bendrystės su juo Dievo Karalystėje.

Šiandien mes vis dar gyvename pasiruošimo šioms vestuvėms laikotarpiu. Nuotaka turi būti apvalyta ir pašventinta, kad galėtų įeiti į Dievo karalystę. Pats Jėzus atliko didžiausią šio pasiruošimo darbą: per jo auką nuotaka gali būti apvalyta. Jis taip pat apvalo ją savo Žodžiu ir Dievas nuolat atleidžia mums mūsų nuodėmes. Taigi, Dievas atlieka didžiąją dalį darbo. Tačiau Paulius sako, kad Jėzus taip pat siuntė apaštalus paruošti nuotaką: per pamokslavimą, per prieigą prie atleidimo, per sakramentus – vandens krikštą, krikštą Dvasia ir Šventąją Vakarienę. Svarbiausia apaštalų užduotis yra paruošti nuotaką Kristaus sugrįžimui.

Bet tai nereiškia, kad galime tiesiog pasakyti: „Tada jūs, apaštalai, paruoškite mane.“ Ne, taip neveikia. Nepakanka būti pakrikštytam ir paženklintam, reguliariai lankyti bažnyčios pamaldas ir priimti Šventąją Vakarienę, kad Jėzus automatiškai priimtų tave savo sugrįžimo dieną. Biblijos tekstas aiškiai sako: jo nuotaka pasiruošė pati. Tai

*Pasitikėk manimi.
Sakau tau, taip
yra. Patikėk.*

reiškia, kad ji ne tik leidosi būti ruošiamą Dievo ir apaštalų, bet ir pati atliko savo dalį; ji atliko tikrą darbą.

Mieli broliai ir seserys, tai taip pat yra mūsų užduotis, mūsų atsakomybė. Kiekvienas iš mūsų turime pasiruošti. Aš negaliu to padaryti už jus; ir jūs negalite to padaryti už mane.

Visų pirma, reikia išmokti tikėti. Biblijoje sakoma: „Be tikėjimo neįmanoma patikti Dievui; kas artinasi prie Dievo, tam būtina tikėti, kad jis yra ir kad jo ieškantiems atsilygina“ (Žydams 11, 6). Tikėti reiškia pasitikėti Dievo Žodžiu, net kai nematote, net kai nesuprantate. Žmonės visada nori ženklų, įrodymų. Jie visada nori viską suprasti. Bet Dievas sako: „Ne! Aš kalbu su tavimi, ir tu pasitiki mano žodžiu. Aš nieko daugiau neprašau.“ Jėzus netrukus sugrįš. Neskaičiuokite datos, neieškokite ženklų, nereikalaukite įrodymų. Nesvarstykite, kaip tai įvyks. Tiesiog tikėkite. Pasitikėkite juo. Tai įvyks, nes jis mums taip sako.

Jėzus pasiuntė apaštalus, kad paruoštų mus jo sugrįžimui. Tačiau jūs matote tik netobulus žmones, matote bažnyčią ir visas daromas klaidas. Jūs abejojate: tai negali būti Kristaus bažnyčia, tai negali būti Dievo pasiuntiniai. Kodėl Dievas neišsprendžia problemų? O Jėzus atsako: „Patikėk manimi. Sakau tau, taip yra. Patikėk.“

Dievas sako, kad mus myli. Bet kaip mums tuo patikėti? Juk mes sergame, turime vien tik problemas. Kodėl Dievas tai leidžia? Kaip tada Dievas gali mums sakyti, kad mus myli?

Vis dėlto Dievas lieka ištikimas: „Aš tave myliu. Tikėk mano žodžiu. Pasitikėk manimi.“

Mums visiems dar reikia išmokti tikėti. Mums visiems reikia prašyti Dievo: sustiprink mano tikėjimą, jis dar per silpnas.

Antras punktas: sakramentų priėmimas ir erdvės jiems atsiskleisti suteikimas. Šventasis krikštas yra pasiruošimo dalis. Tačiau nepakanka vien priimti sakramentą. Taip pat reikia tesėti su juo susijusį pažadą. Pažadėjome atsisakyti piktojo, visko, kas prieštarauja Dievo valiai. Kad krikštas būtų veiksmingas, turi tesėti savo pažadą ir kovoti su nuodėme iki galo. Tai taip pat yra nuolatinė užduotis, nes pagundų yra daug.

Norint priklausyti Kristaus nuotakai, reikia priimti Šventojo Paženklinimo sakramentą.

Norint priklausyti Kristaus nuotakai, reikia priimti Šventojo Paženklinimo sakramentą. Su Šventosios Dvasios dovana tau bus suteikta galimybė įžengti į Dievo Karalystę kaip pirmgimiui, tačiau ši galimybė tau nebus naudinga, jei trūks noro tai padaryti. Kad Šventasis Paženklinimas būtų pilnai veiksmingas, mūsų troškimas būti su Kristumi amžinai turi būti ištis svarbiausias.

Tuomet turime reguliariai priimti Šventąją Vakarienę, antraip negalėsime gauti amžinojo gyvenimo. Tačiau Šventoji Vakarienė nėra stebuklinga piliulė, kuri automatiškai atkurtų mūsų santykį su Dievu. Jos išganymo galia atsiskleidžia tik tada, kai mūsų širdyse yra nuoširdus troškimas tapti panašiais į Kristų. Yra žmonių, kurie penkiasdešimt metų kiekvieną sekmadienį priima Šventąją Vakarienę, bet tai neturi jokio poveikio, nes jie iš tikrųjų neturi valios tapti panašūs į Jėzų.

Tai taip pat yra pasiruošimo dalis: tapti panašiam į Kristų. Tam reikia išmokyti mylėti Dievą taip, kaip jis mylėjo. Gyvendamas žemėje, Jėzus visada laikė centre savo santykį

su Dievu. Pagalvokite apie gundymą dykumoje: jis buvo alkanas ir velnias pasiūlė jam būdą gauti maisto. Tačiau Jėzus tai apsvaistė ir tarė: „Jei tai darysiu, atsiribosiu nuo savo Tėvo. Noriu pasilikti su Tėvu.“ Meilė Dievui jam buvo svarbesnė už jo paties poreikius. Mielie broliai ir seserys, žinoma, turime gyventi savo žemišką gyvenimą, bet niekas žemiškas neturėtų trukdyti mūsų santykiams su Dievu. Jėzus taip norėjo būti vieningas su savo Tėvu, kad atsisakė savo troškimų ir valios, kad įvykdytų Tėvo valią. Jis būtų mielai išvengęs kankinimų ir kryžiaus, bet supratęs, kad Dievas turi kitokį planą, tarė: „Tavo valia tebūnie, o ne mano.“ Pasiruošimas Viešpaties sugrįžimui reiškia tapti vieningais su Dievu ir priimti sprendimus jo naudai. Jėzus mylėjo Dievą iki pat galo. Nepaisant visų išbandymų, jis liko ištikimas. Būti tokiu kaip jis, reiškia mylėti Dievą

nuodėmes, nuoširdžiai dėl jų atgailauti – jų nemenkinant ir nereliatyviai vertinant – prašyti atleidimo ir nuoširdžiai stengtis tobulėti.

Mane visada šiek tiek neramina, kai girdžiu, kad Dievas galiausiai vis tiek parodys gailestingumą. Yra Dievo vaikų, kurie daro tai, ko neturėtų: vagia, pykstasi, meluoja. O tada jie sako: „Dievas žino, kad man reikia pinigų. Jis supranta, jis man atleis.“ Ne! Ar pripažinai savo kaltę? Ar tikrai gailiesi dėl to, ką padarei? O gal tiesiog gailiesi, kad buvai pagautas? Tai nėra tikra atgaila. Ar nuoširdžiai prašai atleidimo? Ar tvirtai esi pasiryžęs to daugiau nedaryti? Daugelis dešimtmečius daro tą patį ir neketina keistis, nebent būtų pagaunami. Jei nebus atgailos, nebus ir atleidimo.

taip, kaip mylėjo jis: teikti pirmenybę santykiams su Dievu labiau už viską, atsisakyti savo nuomonės ir išlikti tvirtiems išbandymuose.

Taip pat turėtume išmokti mylėti savo artimą taip, kaip mylėjo Jėzus. Kaip Jėzus myli savo artimą? Trumpai tariant: jis nori, kad žmonės gautų viską, ką jis pats gavo. Jėzaus meilė pasireiškia jo troškimu suteikti mums amžinąją šlovę, kuri priklauso tik jam ir kurios mes nenusipelnėme. Iš meilės jis atsidavė tarnauti žmonėms. Jis nesakė: „Pats tuo pasirūpink.“ Ne, Dievo Sūnus nusizėmino, kad padėtų mums pasiekti šią šlovę. Mes ne tik kad jos nenusipelnėme – jis dar padeda mums ją pasiekti. Jėzus buvo nuolankus ir tarnavo savo artimui. Jis visada buvo pasiruošęs atleisti, kai kas nors nusidėdavo. Mylėti savo artimą taip, kaip jis mylėjo, nereiškia, kad myliu savo artimą taip, kaip myliu savo žmoną ar vaikus; arba kad myliu visus žmones kaip artimus draugus. Kristaus meilė reiškia norėti, kad kitas žmogus gautų tokį patį išgelbėjimą ir tokią pačią šlovę, kokią Jėzus nori suteikti mums. Meilė artimui reiškia padėti jam pasiekti išgelbėjimą darant jam gera – net kai jis mums daro bloga. Tai reiškia tapti panašiam į Kristų: mylėti Dievą ir artimą taip, kaip mylėjo Jėzus.

Kitas dalykas – malonė. Mums reikia malonės, nes niekas nėra tobulas. Todėl turime siekti nuodėmių atleidimo. Tai nėra nei savaime suprantama, nei tai įvyksta automatiškai. Ir tai nėra naujiena: apaštalai to moko jau dešimtmečius; tai yra katekizme. Norint gauti nuodėmių atleidimą, būtina išpažinti savo

Nepriimk to kaip grasinimo. Aš tik skelbiu Evangeliją. To neišgalvojau. Bet nerimauju dėl savo brolių ir seserų. Dažnai trūksta tikros atgailos. Kai buvau jaunas, vienas vyskupas man sakydavo: „Niekada nepamiršk, Dievas neprivalo tavęs pasiimti su savimi Viešpaties sugrįžimo dieną vien todėl, kad esi Naujosios apaštalo bažnyčios narys, lankai pamaldas ir tarnauji.“

Todėl pasiruoškime Kristaus sugrįžimui taip, kad jis galėtų mums suteikti visą savo malonę.

Paskutinis mūsų pasiruošimo punktas: kurti vienybę. Dievas nori, kad būtume vieningi. Jėzus pasakė: „Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jono 13, 35). Turime čia ir dabar mokytis tapti vieningi

Pamaldose dalyvavo 15 000 tikėjimo brolių bei seserų.

Krašto apaštalas Thomas Deubel

Krašto apaštalas Elie Tatien Mukinda

Kristuje. Turime įveikti skirtumus, priimti tai, kad kiti yra kitokie. Turime atleisti vieni kitiems, susitaikyti vieni su kitais. Jėzus trokšta vieningos bažnyčios. Ir mes turime nenuilstamai siekti šios vienybės. Tai yra penktasis mūsų pasiruošimo punktas.

Biblijos ištraukoje Avinėlio vestuvės aprašomos kaip įvykęs faktas. Tai nereiškia, kad ką nors praleidome. Dievas yra aukščiau laiko. Jam praeitis ir ateitis yra dabartis. Kai Dievas kalba mums apie Avinėlio vestuves, jis apibūdina realybę – kažką, kas jau egzistuoja, bet ko mes dar negalime matyti. Kitaip tariant, niekas negali to sutrukdyti. Niekas negali sustabdyti Jėzaus nuo sugrįžimo ir pasiėmimo pas save tų, kurie pasiruošė. Ir tuo galime džiaugtis.

Džiūgaukime, nes netrukus blogis išnyks amžiams. Gyvensime su Jėzumi Dievo Karalystėje, kur nebebus kančios, mirties ir neteisybės. Vietoj to mūsų laukia tobula, amžina laimė. Džiaukitės, nes būsite kaip Jėzus. Jis padarys jus tobulus. Jūsų ydos ir netobulumai išnyks. Džiaukitės, nes jūsų brolis, sesuo, artimas taip pat bus išlaisvinti nuo blogio ir bus tobuli. Džiaukitės, nes netrukus būsime sujungti su gyvaisiais ir mirusiais Jėzuje. Jūs daugiau netyčia neskaudinsite savo artimo. Niekas nebekentės nuo pikto žodžio. Visi būsime kaip Jėzus – vieningi Kristuje. Džiaukitės, nes visa tai įvyks. Ir džiaukitės, tam ruošdamiesi.

Pasakyti „taip“ ir pasiruošti nėra lengva. Turi tikėti nesuprasdamas visko. Turi paklusti, net kai sunku. Turi

atleisti, net kai skauda. Turi tarnauti, net kai tai reikalauja aukos. Turi atsisakyti šio bei to. Galbūt galvoji: „Šioje bažnyčioje tiek daug problemų. Tai mane vargina.“ Bet atmink, kodėl ruošiesi. Kas tikrai nori būti su Jėzumi, džiaugiasi galėdamas keistis, kad taptų panašus į jį. Jie paklūsta su džiaugsmu, myli su džiaugsmu, atleidžia su džiaugsmu. Jie mielai tarnauja, mielai siekia vienybės bažnyčioje, nes žino, kodėl tai daro.

Mano broli, mano sese, ruoškitės Viešpaties sugrįžimui. Pagalvok apie tai, ką jis tau suteiks, ir ruoškis tam su džiaugsmu.

ESMINĖS MINTYS

Laukiame Kristaus sugrįžimo. Jėzus mus pašventina savo auka ir Žodžiu. Apaštalai mus tam ruošia. Mes ruošiamės mokydami tikėti, mylėti kaip Kristus ir pilnai atpirkti malonę. Perspektyva būti nuotakos dalimi pripildo mus džiaugsmo.

PAULIUS ĮSTRIGĘS MALTOJE

**PAGAL APAŠTALŲ DARBŲ
KNYGĄ 27; 28, 1–10**

*Kelionės jūra į Romą metu
kalinto apaštalo Pauliaus laivas
sudūžta Maltos saloje. Ten jis
gyvena tris mėnesius.*

Vėjas virsta smarkia audra.
Įgula veltui bando pritvirtinti
laivą.
Rytojaus dieną jiems tenka
išmesti dalį krovinio už borto.
Audra nenurimsta. Po dienos
jie išmeta savo įrankius ir visus
nereikalingus daiktus už borto,
kad palengvintų laivą.
Danguje nematyti nei saulės,
nei žvaigždžių. Siaučiant
smarkiai audrai, keliautojai
praranda bet kokią viltį. Tačiau
Dievas siunčia angelą pranešti

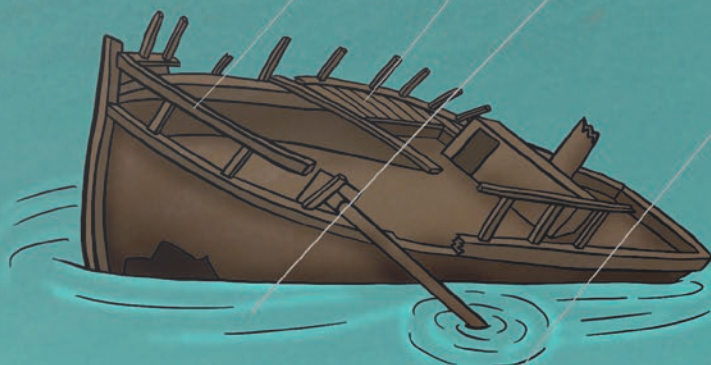
Pauliui, kad visi 276 laive buvę
žmonės išgyvens.
Praeina keturiolika dienų ir
naktų. Ateina vidurnaktis.
Jūreiviai nuleidžia grimzlę ir
pamato, kad vanduo sumažėjo.
Jie bijo užplaukti ant seklumos.
Kai kurie jūreiviai bando
išsigelbėti gelbėjimosi valtimi.
Tačiau Paulius perspėja:
jei jūreiviai nepasiliks laive,
žmonės nebus išgelbėti. Prieš
pat aušrą Paulius pataria savo
bendrakeleiviams ką nors
užkąsti. Jis paima duonos,
padėkoja Dievui, išdalija ją ir
pats pradeda valgyti.
Švintant įgula bando išplukdyti
laivą į krantą, tačiau laivagalis
suyra ant seklumos. Vieni
plaukia, kiti kabinasi į sudužusio
laivo lentas ir sijas. Visiems 276
žmonėms pavyksta gyviems
pasiekti krantą.
Jie buvo išgelbėti. Sala,
kurioje jie išsilaipina, vadinasi
Melitė. Salos gyventojai šiltai

sutinka laivo avariją patyrusius keleivius. Kadangi lyja ir yra šalta, jie jiems užkuria ugnį. Paulius taip pat renka šakas. Jam ruošiantis dėti glėbį jų ant ugnies, nuo kaitros iš laužo iššoka gyvatė ir įkerta jam į ranką.

Ar išgelbėjimas nuo audros buvo veltui? Salos gyventojai klausia vienas kito: ar šis vyras žmogžudys? Pirmiausia jis išgelbėjamas iš jūros, o paskui miršta nuo gyvatės įkandimo. Už ką toks kerštas?

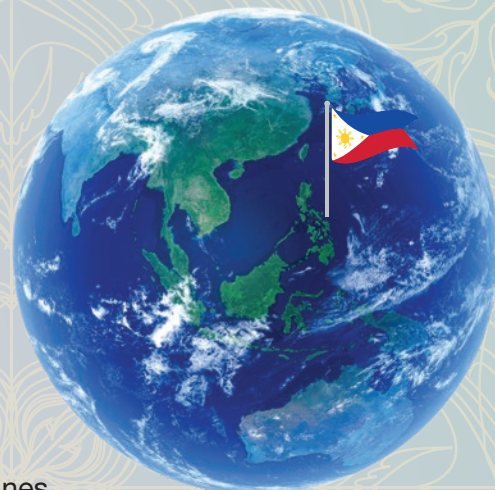
Paulius įmeta gyvatę į ugnį. Salos gyventojai laukia, kol ranka ištins arba Paulius staiga kris negyvas. Jie ilgai laukia, bet nieko neįvyksta. Tarsi Pauliui nebūtų įkandimo. Publijus, labiausiai gerbiamas salos žmogus, pakviečia Paulių apsistoti pas jį. Jo tėvas serga ir karščiuoja. Paulius ateina pas

jį, kartu su juo pasimeldžia, uždeda ant jo rankas ir išgydo. Paskui ateina ir kiti salos ligoniai, ir Paulius juos išgydo.

SVEČIUOSE PAS ROSĄ MIA MANILOJE (FILIPINAI)

Magandang araw po! Mano gimtąja filipiniečių kalba tai reiškia „Labą dieną“. Filipinus sudaro daugiau nei 7000 salų Ramiajame vandenyne. Aš gyvenu vienoje iš jų.

Mano vardas Rosa Mia, man 13 metų. Man patinka žiūrėti televizorių, ypač Anime filmus, taip pat daug piešiu ir tapau, nes tai mane ramina. Taip pat žaidžiu internetinius žaidimus, dažniausiai su draugais, broliais bei seserimis, ir pusbroliais bei pusseserėmis.

Štai aš su savo mokyklos draugais. Jų dėka išmokau, kokia svarbi yra draugystė, kad galiu pasitikėti savimi ir kad esu gera tokia, kokia esu.

Taip pat turiu gerų draugų bažnyčios bendruomenėje Makatyje. Makatis yra vienas iš 17 Manilos regiono miestų ir savivaldybių.

Gyvenu Manilos regione su savo mama Rosabelle ir broliais Ranz Jordan bei Stephen Klay. Manila yra Filipinų sostinė, esanti Lusono saloje. Ar žinojote, kad Filipinų salos yra

povandeninių kalnų viršūnės? Kai kalno viršūnė iškyla iš jūros, ji suformuoja salą. Kadangi šios salos yra tik šiek tiek virš jūros lygio, Filipinams didelę grėsmę kelia klimato kaita ir kylantis jūros lygis.

Nacionaliniame gamtos istorijos muziejuje eksponuojama unikali Filipinų flora ir fauna, taip pat kultūros paveldas. Eksponuojami net dinosaurų skeletai! Muziejus įsikūręs buvusiam vyriausybės pastate.

Mano mėgstamiausias patiekalas yra palabokas. Tai ploni ryžių makaronai su padažu ir įvairiais ingredientais, tokiais kaip krevetės, kiauliena arba kietai virti kiaušiniai. Man patinka pikantiškas ir aštrus skonis.

Smuiku išmokau groti iš mamos ir tetos. Dabar groju savo bendruomenės orkestre. Kaip jūs įsitraukiate į savo bendruomenę?

■ Ilustracijos: zzve/stock.adobe

Kur šiandien dar galima patirti Jėzų Kristų

Bendruomenė nėra žmogaus, o Dievo kūrinys: dvasinė erdvė, kurioje auga tikėjimas, veikia meilė ir dalijamasi viltimi.

Bažnyčia yra įkurta Jėzaus Kristaus. Kristaus bažnyčia, kuri empiriškai nėra apčiuopiama ir yra nematoma, skirtingose konfesijose, taigi ir kiekvienoje krikščionių bendruomenėje, pasireiškia skirtingu aiškumu. Terminas „Eklezija“ paaiškina ryšį tarp visuotinės bažnyčios ir vietinės bendruomenės, nes jis reiškia tiek visą Kristaus bažnyčią, tiek atskirą bendruomenę kaip matomą Kristaus bažnyčios dalį. Tiek bažnyčia, tiek vietinė bendruomenė yra paremtos Jėzumi Kristumi.

Kristaus kūnas

„Kristaus kūnas“ yra svarbiausias bažnyčios ir atskiros krikščionių bendruomenės paveikslas (1 Korintiečiams 12, 12). Tai tikinčiųjų, pakrikštytų Trejybės Dievo vardu ir išpažįstančių Jėzų Kristų kaip savo Viešpatį, bendrystė. Krikščionių bendruomenė yra daugiau nei jos narių suma. Tai gyvenimo bendruomenė tiems, kurie tiki Kristumi, gyvas organizmas, vadovaujamas Jėzaus Kristaus, bažnyčios galvos (Katekizmas 3.4.13). Gyvenimą bendruomenėje formuoja visų tikinčiųjų, kurie aukoja savo gabumus, tarnystė (1 Petro 4, 10). Bažnyčioje Jėzus Kristus per apaštalus ruošia savo nuotaką, bažnyčią, artėjančiam sugrįžimui į vestuves danguje (Katekizmas 6, 1).

Kiekviena krikščionių bendruomenė turėtų suprasti savo misiją Dievo veiksmų šviesoje. Jėzus Kristus davė impulsą savo bažnyčios sukūrimui. Tai buvo aiškiai parodyta bažnyčios įkūrimu ant uolos – ant apaštalo Petro (Mato 16, 18). Todėl ir šiandien būtina, kad kiekviena bendruomenė savęs supratimu ir veiksmais atskleistų Jėzų Kristų.

Tarp vietos bendruomenės ir Kristaus bažnyčios

Akivaizdūs keli lygmenys: krikščionių susibūrimas vietinėje bendruomenėje arba namų bendruomenėje (Romiečiams 16, 5), viso regiono bendruomenėje (Apaštalo darbų 9, 31) arba Kristaus bažnyčioje kaip visų krikščionių bendruomenėje visur ir visada (Efeziečiams 5, 25; 1 Korintiečiams 12, 28). Naujosios apaštalo bažnyčios požiūriu, tai apima tikinčiuosius iš šio ir anapusinio pasaulio, gyvuosius ir mirusiuosius.

Jiems visiems reikia išganymo per Kristų, kuris yra perduodamas per Žodį ir sakramentus.

Pats kūno įvaizdis rodo, kad bažnyčia yra daugialypis reiškiny. Tai pamaldų bendruomenė, kurioje Dievo realybė patiriama per sakramentus, maldą ir pamokslą. Naujosios apaštalo bažnyčios bendruomenėms pamaldos, kurias veda apaštalo ordinuoti tarnai, yra pagrindinis gyvenimo taškas ir šaltinis. Bendruomenės, priimančios sakramentų pilnatvę ir Dievo Žodį, yra pašauktos tai aiškiai atpažinti ir liudyti kitiems.

Bendruomenės užduotys

Be to, bažnyčios bendruomenė yra dvasinė erdvė, kurioje, vadovaujant Šventajai Dvasiai, tikėjimas turi būti ugdomas, patiriamas, įgyvendinamas ir puoselėjamas. Gyvybinga bažnyčios bendruomenė gali padėti tikintiesiems atpažinti pamaldų ir bendrystės vertę ir paskatinti juos prisidėti prie bažnyčios gyvenimo.

Kiekvienos bendruomenės svarbiausias uždavinys – žodžiu ir darbu gerbti Dievą ir išpažinti Jėzų Kristų, įsikūnijusį Dievą. Svarbi užduotis ne tik dvasininkams, bet ir kiekvienam bendruomenės nariui yra sielovada, būtent abipusis palaikymas ir stiprinimas tikėjime bei veiksmuose. Todėl katekizmo šūkis „Vizija ir misija“ atskleidžia pagrindinį principą. Iš to galima išvesti tas užduotis, kurios priklauso patikimai Naujosios apaštalo bendruomenei.

Bendruomenė neapibrėžiama išoriniais veiksniais, tokiais kaip pastatas, narių skaičius, papildomų paslaugų (pavyzdžiui, choro ar orkestro) buvimas ar kokybė, ar renginių įvairovė (bažnyčios šventės ir kt.). Bendruomenės stiprybė ir patikimumas matuojami ne jos dydžiu ar struktūra, o apčiuopiamu dvasiniu buvimu ir artimo meilės dvasia, neatsižvelgiant į asmens reputaciją. Bet kokio dydžio bendruomenės, prižiūrimos ir vadovaujamos kunigo, turi teisę egzistuoti.

Kai pats Dievas sako „sudie“

Pamaldų pabaigos palaiminimas nėra pamaldus noras, o dieviškas pažadas: malonė, meilė ir bendrystė telydi tikinčiuosius jų kasdieniame gyvenime – vyriausiojo apaštalo mokymo laiškas.

Susidaro įspūdis, kad šio liturginio elemento prasmė ne visada iki galo suprantama. Pamaldų pabaigos palaiminimas bendruomenei suteikiamas žodžiais iš 2 Korintiečiams 13, 13: „Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais!“ Kokia jo prasmė ir apimtis?

Daugiau nei formulė – palaima

Šiais žodžiais pamaldų vedantysis pažymi pamaldų pabaigą. Biblijos eilutės formuluotė primena palinkėjimą. Galima manyti, kad pamaldų vedantysis linki tikintiesiems malonės, meilės ir bendrystės, lygiai taip pat, kaip jis gali palinkėti jiems saugaus sugrįžimo namo. Iš tikrųjų tai yra daug daugiau.

Šie žodžiai, ištarti Dievo paskirto dvasininko, yra tikras palaiminimas. Jie kupini dieviškos galios ir perduoda klausytojui dvasinį vedimą jo kelyje.

Šiuo palaiminimu Dievas pažada klausytojui, kad jo malonė, meilė ir bendrystė lydės juos kasdien. Ir kadangi Dievas daro viską, ką sako, bendruomenė gali būti tikra, kad taip ir bus. Šis pažadas galioja visiems, kurie jį girdi. Tačiau, kaip ir kiekvieno palaiminimo atveju, jo poveikis priklauso nuo jį gaunančiojo tikėjimo ir elgesio. Todėl pamaldų pabaigos palaiminimas yra ir Dievo pažadas, ir raginimas.

Trejbės palaiminimas

2 Korintiečiams 13, 13 kalbama apie Trejbę. Prisiminkime, kad Dievas yra ir vienas, ir Trejbė. Kiekvienas iš dieviškųjų asmenų – Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia – yra tikrasis Dievas. Jie skiriasi vienas nuo kito, tačiau jie yra vienas Dievas. Pamaldų pabaigos palaiminimas taip pat turėtų būti suprantamas šiame kontekste. Kalba Dievas, Vienatinis, Visagalis ir Tobulasis. Dievo veiksmas visada yra Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios veiksmas. Todėl malonė, meilė ir bendrystė nėra susietos su vienu iš dieviškųjų asmenų; tai yra bendra visiems trims. Lygiai taip pat galima sakyti, kad Tėvas teikia malonę, Sūnus kviečia bendrystei, o Šventoji Dvasia yra meilė.

„Jėzaus Kristaus malonė“

Šiais žodžiais Dievas primena mums apie malonę, kurią jis suteikė mums Jėzuje Kristuje: jis mus išsirinko ir padarė savo vaikais, bendrapaveldėtojais jo šlovėje (Efeziečiams 1, 3–14). Jis atleido mūsų nuodėmes. Be to, tai, ką turime, esame labiau skolingi malonei nei savo nuopelnams. Užbaigdamas mūsų susitikimą su juo šiuo palaiminimu, Dievas mums užtikrina:

- Mes liksime jo vaikais, kad ir kas nutiktų – jis niekada nekvestionuos mūsų išrinkimo.
- Mes visada galime pasikliauti Kristumi, kad jis apgins mus nuo piktojo kaltinimų (Romiečiams 8, 34).

- Galime viltis jo malone – ji leis mums pasiekti tobulumą, reikalingą patekti į jo karalystę (1 Petro 1, 13).

Tačiau šis patikrinimas taikomas tik tiems, kurie elgiasi taip, kaip reikalauja Dievo valia. Dievas mus kviečia

- išlikti nuolankiems prieš jį – esame visiškai priklausomi nuo Dievo malonės – ir prieš žmones – visi esame nusidėjėliai.
- elgtis kaip tikriems Dievo vaikams, pašauktiems paveldėti jo šlovę.
- panaudoti iš jo gautas dovanas kitų labui (1 Petro 4, 10).

„Dievo meilė“

Prieš mums grįžtant į namus ir kasdienę rutiną, Dievas dar kartą parodo savo meilę mums. Viskas, ką jis daro, yra skirta tam, kad užtikrintų mūsų buvimą kartu su juo amžinai. Jis pašalins visas kliūtis iš kelio, kurios galėtų trukdyti mūsų išganymui. Jis duos mums tai, ko reikia mūsų išgelbėjimui.

Savo ruožtu jis ragina mus išlikti meilėje visomis aplinkybėmis. Dievas trokšta, kad paliktume pamaldas su

- pasiryžimu laikytis jo įsakymų.
- apsisprendimu tarnauti jam iš meilės, o ne iš apskaičiavimo.
- siekimu mylėti savo artimą taip, kaip jį myli Dievas.

„Šventosios Dvasios bendrystė“

Šventosios Dvasios dėka galime girdėti Dievą ir suprasti jo valią. Dievas mums pažada, kad jis ir toliau kalbės su mumis, kad mus vestų, guostų ir stiprintų. Ir jis pataria mums atkreipti dėmesį į tai, ką jis sako, tiek pamoksluose, tiek mūsų sąžinėje.

Dalyvavimas Kristaus palikime eina koja kojon su dalyvavimu jo kančiose (Romiečiams 8, 17; Filipiečiams 3, 10). Dievas leidžia mums žinoti, kad ir toliau patirsime sunkumų. Tačiau galime pasitikėti, kad jis yra su mumis.

Jis girdi mūsų maldas ir į jas atsako. O kai esame per silpni melstis, Šventoji Dvasia užtaria mus (Romiečiams 8, 26–27).

Šventosios Dvasios bendrystė yra ir meilės bendrystė. Šventoji Dvasia išliejo mumyse Kristaus meilę. Grįždami į savo kasdienį gyvenimą, prisiminkime, kad Dievas suteikė mums galią mylėti savo artimą tokį, koks jis yra. Svarbu to trokšti, to siekti ir prašyti Dievo pagalbos.

Pamaldų pabaigos palaiminimas taip pat užtikrina mums nuolatinį Šventosios Dvasios buvimą bažnyčioje. Neturime jokios priežasties būti netikri: niekas nesutrukdys Šventajai Dvasiai vesti Kristaus nuotakos į tobulą bendrystę su Jaunikiu.

Galiausiai Šventosios Dvasios bendrystė yra neatsiejamai susijusi su šventųjų bendryste. Mes turime tą pačią Dvasią, tą patį tikėjimą ir tą pačią ateitį. Mes gauname tą patį Žodį ir tą pačią duoną. Prieš išsiskiriant, Dievas primena mums nepamiršti, kad visi esame vieno kūno – Kristaus kūno – nariai. Tikrą bendrystę su Dievu galime turėti tik tada, kai turime bendrystę vieni su kitais (1 Jono 1, 3–7).

Mes visada būsime skirtingi tarpusavyje. Tačiau Dievas nenori, kad būtume savo skirtumų kaliniai! Jis kviečia mus juos įveikti ir aktyviai prisidėti prie bažnyčios vienybės. Ir jis primena mums, kad tikinčiųjų bendrystė yra ne tik dvasinio pobūdžio. Ji taip pat reiškiasi konkrečiais būdais, būtent solidarumu su vargstančiais ir dalijimusi gėrybėmis tarp žmonių (1 Jono 3, 17–18).

Šios mintys apie Žodį iš 2 Korintiečiams 13, 13 joku būdu nėra išsamios. Žinoma, yra ir kitų galimybių interpretuoti apaštalo Pauliaus žodžius. Aš tiesiog norėjau pabrėžti pamaldų pabaigos palaiminimo reikšmę ir parodyti, kokį poveikį jis gali turėti tikinčiai širdžiai.

Paskutinis dalykas: šis palaiminimas galioja ir tam, kuris jį skelbia.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Simon Heiniger

Sveikiname Naujosios Akmenės NAB bendruomenės kunigą poilsyje Klemensą Vasiliūną!

„Gerbiamas Klemensai, Jūsų gyvenimas – tai kelias, kuriuo lydėjote daugybę širdžių į tikėjimo šviesą. Per maldą, žodį ir tylą Jūs dešimtmečius sėjote viltį, ramybę ir gerį. Minėdami Jūsų 90-tąjį gimtadienį, dėkojame už ištikimą tarnystę, už meilės Dievui ir žmogui liudijimą. Tegul Viešpats stiprina Jūsų jėgas, o jo malonė apgaubia ramybę ir džiaugsmu. Linkime Jums sveikatos, dvasinės stiprybės ir šventos ramybės metų, lydimų šviesios maldos ir žmonių dėkingumo!”

Kunigas poilsyje Klemensas Vasiliūnas

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Jaunimas Macikuose

Jaunimo dienos Macikuose

Rugsėjo 12–13 dienomis Šilutės rajone, Macikų kaimo sodyboje, vyko tradicinės LNAB jaunimo dienos, subūrusios aktyvius narius iš Klaipėdos, Kretingos, Šilutės, Šiaulių ir Panevėžio bendruomenių.

Intensyvi dviejų dienų programa buvo kupina veiklų, skatinančių tiek dvasinį tobulėjimą, tiek bendruomeniškumą. Penktadienio popietė buvo skirta sporto varžyboms ir aktyviam laisvalaikiui.

Vakarinė dalis buvo skirta diskusijoms. Dalyviai rinkosi į grupes aptarti jiems aktualių dvasinių ir socialinių temų. Diskusijose vyraavo atvira atmosfera, leidusi jaunesiems lyderiams dalintis patirtimi ir ieškoti atsakymų į sudėtingus šių dienų klausimus. Vakare vyko ir tradicinis konkursas, kuriame komandos varžėsi žinių ir loginio mąstymo srityse, sukurdamos azartišką ir pakilią nuotaiką.

Rugsėjo 13 d. renginys baigėsi dvasine kulminacija. Vyskupas A. Strelčiūnas jaunimui laikė pamaldas, remdamasis Šventojo Rašto Žodžiu: „Ar aš ne laisvas? Ar aš ne apaštalas? Argi nesu regėjęs mūsų Viešpaties Jėzaus? Ar jūs ne mano darbo vaisius Viešpatyje?“ (1 Kor 9, 1). Vyskupo pamokslas ir dvasinės gairės tapo įkvėpimu jaunimui tolesniems darbams ir tarnystei. Jaunimo dienose su jaunimu buvo krašto vyresnysis A. Andrijanov, evangelistas E. Gavėnia, kunigas J. Audickas.

Vyskupas A. Strelčiūnas pamaldose jaunimui

Evangelistas E. Gavėnia ir kunigas V. Šeškus su senjorais Kybartuose

Pamaldos senjorams Kybartų bendruomenėje

Krašto vyresnysis A. Andrijanov rugsėjo 16 d. laikė pamaldas Kybartų NAB bendruomenėje. Pamaldoms skirtas Žodis iš Biblijos: „Dėl to Viešpats Dievas šitaip sako: Štai ant Ziono dedu aš akmenį, išmėgintą akmenį, brangų kertinį akmenį, kaip tvirtą pamatą: „Kas pasitiki juo, nedreba iš baimės“ (Iz 28, 16). Pamaldose dalyvavo bendruomenės vadovas evangelistas Edmas Gavėnia, tikėjimo broliai ir seserys iš Kybartų, Marijampolės, Vilkaviškio, Jurbarko NAB bendruomenių.

Klaipėdos bendruomenės senjorai

Klaipėdos NAB bendruomenės senjorų grupė rugsėjo 27 d. aplankė Kretingą. Kelionės metu buvo numatyta edukacinė ir pažintinė programa – senjorai skyrė laiko apžiūrėti miesto lankytinas vietas. Ypatingas dėmesys buvo skirtas Kretingos muziejaus Žiemos sodui, įsikūrusiam prie istorinių rūmų. Vėliau senjorai prisijungė prie kasmetinės, ryškiaspalvės ir šiluma alsuojančios Kretingos Moliūgų šventės. Šventės metu dalyviai turėjo puikią progą pasigrožėti kūrybiškomis moliūgų kompozicijomis ir įvairiaspalviais derliaus eksponatais. Kelionė suteikė senjorams ne tik naujų žinių apie Kretingos regioną, bet ir praturtino bendrystę.

Klaipėdos bendruomenės senjorai Kretingoje

Apaštalas F. - W. Otten su pamaldų dalyviais Šiauliuose

Apaštalo pamaldos Šiauliuose

Apaštalas F.-W. Otten, lydimas vyskupo A. Strelčiūno ir krašto vyresniojo A. Andrijanov, spalio 18 d. Šiauliuose laikė pamaldas tarnybos broliams ir seserims su sutuoktiniais. Pamaldoms skirtas Žodis iš Šventojo Rašto: „Aš nesigėdiju Evangelijos, nes ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvienam tikinčiajam, pirma žydui, paskui graikui“ (Rom 1, 16). Prie altoriaus patarnavo vyskupas ir krašto vyresnysis. Apaštalas F.-W. Otten ordinavo diakono tarnystei Panevėžio bendruomenėje Rimutę Matulienę ir Elvyrą Rozenbergaitę.

Apaštalas F.-W. Otten suteikė Šventąjį Paženklinimą Klaipėdos bendruomenėje

„Kas žiūri vėjo, niekad nesės...“

Apaštalas F.-W. Otten Klaipėdos NAB bendruomenėje laikė pamaldas Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Kas žiūri vėjo, niekad nesės, o kas stebi debesis, niekad nepjaus“ (Koh 11, 4). Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas ir krašto vyresnysis A. Andrijanov. Apaštalas F.-W. Otten suteikė Šventąjį Paženklinimą septynioms sieloms iš Klaipėdos bendruomenės. Apaštalas pasidžiaugė ir pasveikino krašto evangelistą poilsyje Antaną Blyną, sutikęs sugrįžti į aktyvų tarnavimą pamaldose. Pamaldose dalyvavo tikėjimo broliai ir sesutės iš Kretingos NAB bendruomenės.

Kauno ir Šiaulių bendruomenių broliai bei sesutės apaštalo F.-W. Otten pamaldose Šilutėje

Apaštalo F.-W. Otten pamaldos Šilutės NAB bendruomenėje

Spalio 19 d. Šilutės bažnyčioje apaštalas F.-W. Otten laikė popietines pamaldas, kuriose dalyvavo Kauno, Jurbarko, Šiaulių ir Šilutės NAB bendruomenių tikėjimo broliai ir seserys. Pamaldoms apaštalas paėmė Žodį iš Šventojo Rašto: „Ir jis yra Kūno – Bažnyčios galva. Jis – pradžia, mirusiųjų pirmgimis, kad visame kame turėtų pirmenybę“ (Kol 1, 18). Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas. Apaštalas F.-W. Otten ordinavo kunigo tarnystei diakoną Gennadij Oliinik iš Kauno bendruomenės.

Apaštalas F.-W. Otten Šilutėje

Apžvalga

04.01.2026	Liuksemburgo miestas (Liuksemburgas)
09.01.2026	Embu (Kenija)
11.01.2026	Mombasa (Kenija)
18.01.2026	Tulūza (Prancūzija)
25.01.2026	Panama (Panama)
06.02.2026	Mamba (Zambija)
08.02.2026	Lusaka (Zambija)
22.02.2026	Plauenas (Vokietija)
01.03.2026	Fritaunas (Siera Leonė)
08.03.2026	Amersfortas (Nyderlandai)
15.03.2026	Kirchheimas-Tekas (Vokietija)
25.03.2026	Mar del Plata (Argentina)
27.03.2026	Kolonija (Urugvajus)
29.03.2026	Buenos Airės (Argentina)

New Apostolic Church
International

